

Scânteii din divin

Aurora Cristea

În noaptea ce răsare și-n stele care pier
Se vede Luna plină, un splendid giuvaier
Un bec ce luminează pe fruntea obosită
Cu grijă și mahnire adesea pardosită.

Ridică-o clipă ochii spre bolta cea cerească
Nu te lăsa învins de temerea lumească
Că dincolo de lume și dincolo de moarte
Există o altă viață și nu e prea departe.

Se spune din străbuni, din vechile răstimpuri
Că duhurile noastre din mii și mii de timpuri
Străbat tot Universul și ne șoptesc în gând
Că vii suntem mereu și nu murim nicicând.

Suntem fii ai Luminii și suntem o Creație
Scânteie din divin în orice respirație
Născuți pentru a învăța și pentru a iubi
Cu tot ce e frumos a ne împodobi.

Din noaptea ce răsare, din stelele ce pier
Din galaxii adânci și pline de mister
Se vede o lumină, un astru luminos
E semnul cel mai sfânt, lumina lui Hristos

Care coboară-n suflet, senin și delicat
Cu Dumnezeu s-avem un duh purificat
Să ne-mpăcăm pe veci, să fim nemuritori
Locuitori în Rai, etern moștenitori.